

SYLABUS

Nazwa przedmiotu/modułu (zgodna z zatwierdzonym programem studiów na kierunku)			Liczba punktów ECTS 3	
Profilaktyka i bioasekuracja w hodowli zwierząt amatorskich				
Nazwa przedmiotu/modułu w j. angielskim				
Prophylactics and bioasecuration in non-domesticated animals breeding and care				
Jednostka(i) realizująca(e) przedmiot/moduł (instytut/katedra)				
Katedra Zoologii				
Kierownik przedmiotu/modułu				
dr inż. Mateusz Rawski				
Kierunek studiów		Poziom	Profil	Semestr
Zootechnika		studia II stopnia	ogólnoakademicki	2
W zakresie		Specjalizacja magisterska		
Hodowli Zwierząt Wolnożyjących i Amatorskich				
RODZAJE ZAJĘĆ I ICH WYMIAR GODZINOWY				
(zajęcia zorganizowane i praca własna studenta)				
Forma studiów: stacjonarne		Forma studiów: niestacjonarne		
- wykłady	15	- wykłady	7	
- ćwiczenia	15	- ćwiczenia	10	
- inne z udziałem nauczyciela razem	10	- inne z udziałem nauczyciela razem	10	
- praca własna studenta	35	- praca własna studenta	48	
Łączna liczba godzin:		75	Łączna liczba godzin: 75	
CEL PRZEDMIOTU/MODUŁU				
Celem przedmiotu jest przygotowanie studentów do utrzymania i zarządzania grupami hodowlanymi zwierząt amatorskich zgodnie z zasadami profilaktyki zootechnicznej, z zachowaniem wysokiego poziomu bioasekuracji zwierząt.				
METODY DYDAKTYCZNE				
Wykłady, ćwiczenia przedmiotowe, prezentacje multimedialne, zadania problemowe, praca z tekstem źródłowym				
ZAKŁADANE EFEKTY UCZENIA SIĘ PRZEDMIOTU/MODUŁU				Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	E1 – zna i rozumie zagadnienia związane z profilaktyką i bioasekuracją w chowie i hodowli zwierząt amatorskich E2 – zna i rozumie w pogłębionym stopniu wagę zabiegów profilaktycznych w chowie i hodowli zwierząt amatorskich E3 - zna i rozumie znaczenie diagnostyki laboratoryjnej i odpowiedni dobór jej metod oraz technik w zachowaniu profilaktyki i bioasekuracji w chowie zwierząt amatorskich E4 - zna i rozumie zasady prawidłowego doboru technik sterylizacji, dezynfekcji i sanizacji otoczenia zwierząt			Z2_W01 Z2_W09
Umiejętności	E4 – potrafi biegle posługiwać się literaturą naukową w zakresie profilaktyki i bioasekuracji w chowie i hodowli zwierząt amatorskich E5 – potrafi ocenić możliwości zastosowania metod diagnostycznych w chowie i hodowli zwierząt amatorskich E6 – potrafi wyszukiwać, analizować i zastosować w praktyce informacje związane z profilaktyką i bioasekuracją w chowie i hodowli zwierząt amatorskich			Z2_U01 Z2_U08 Z2_U11
Kompetencje społeczne	E7 – absolwent jest gotowy do ciągłego poszerzania swojej specjalistycznej wiedzy z zakresu profilaktyki i bioasekuracji w zootechnice E8 – jest gotowy do zastosowania działań profilaktycznych i bioasekuracyjnych w zakresie odpowiedzialności społecznej zootechnika za zdrowie zwierząt E9 – jest gotowy do prawidłowej oceny konieczności wykonania zabiegów zootechnicznych i procedur bioasekuracji w zakresie jaki jest konieczny ze względu na bezpieczeństwo ludzi jak i zdrowie zwierząt E10 - jest gotowy określić skuteczność stosowanych metod i określić ich wpływ na zachowanie i zdrowotność zwierząt			Z2_K01 Z2_K03 Z2_K04 Z2_K06

Metody weryfikacji efektów uczenia się Kolokwium Egzamin Analiza pracy indywidualnej studenta w trakcie ćwiczeń, formułowania wniosków, zaangażowania w wykonywanie zadań, ocena zachowania się studentów w czasie zajęć, praca w grupie, ocena udziału w dyskusji	Symbole efektów przedmiotowych E1 – E6 E1 – E6 E7-E10
TREŚCI KSZTAŁCENIA Zasady chowu, hodowli, profilaktyki chorób, diety i postępowania ze zwierzętami amatorskimi. Ocena statusu zwierzęcia, postępowanie w wybranych sytuacjach fizjologicznych: okres pediatryczny, geriatryczny, okres ciąży, okołoporodowy oraz w stanach patologicznych. Występowanie chorób zakaźnych i niezakaźnych. Epidemiologia, etiologia, patogenezę i diagnozowanie wybranych jednostek chorobowych. Opracowanie rekomendacji terapeutycznych w wybranych przypadkach patologicznych. Wykłady – Wprowadzenie do przedmiotu, podstawowe zagadnienia związane ze sterylizacją, dezynfekcją, i sanizacją środowiska życia zwierząt. Drogi przenoszenia chorób i metody ich zapobiegania. Żywieniowe strategie profilaktyczne w zakresie zapobiegania chorobom metabolicznym. Zasady kwarantanny i izolacji zwierząt. Umiejętność dobrania odpowiedniego oświetlenia i źródeł promieniowania UVB. Ćwiczenia – Przegląd urządzeń, metod i środków używanych w higienizacji środowiska. Dobór preparatów dezynfekcyjnych do celu działania, rodzaju środowiska i gatunku zwierzęcia. Wylączenie odpowiednich do zastosowań stężeń roztworów roboczych. Planowanie i rozkładu pomieszczeń i protokołów kwarantanny z użyciem dróg czystych i brudnych w hodowli zwierząt amatorskich. Dobór źródeł promieniowania UVB na podstawie pomiarów praktycznych warunków środowiskowych. Dobór diety profilaktycznej i jej suplementacji związanej w celu zapobiegania chorobom metabolicznym.	
Formy i kryteria zaliczenia przedmiotu/modułu Egzamin Ocena z ćwiczeń	Procentowy udział w końcowej ocenie 50% 50%
WYKAZ LITERATURY Literatura podstawowa: - Bruins, E. 2003. Encyklopedia Terrarystyki.. Wyd. Galaktyka, 319 pp. - Czapczyk, P. 2016. Terrarium. Zwierzęta, rośliny, wyposażenie, aranżacje. Wyd. Edgard, 344 pp. - Mitchell M.A., T.N. Tully Jr. 2010. Zwierzęta egzotyczne. red. T. Piasecki, Wyd. Elsevier Urban & Partner, Wrocław, 568 pp. - Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2004 r. w sprawie warunków hodowli i utrzymywania poszczególnych grup gatunków zwierząt w ogrodzie zoologicznym - Maluta, A. (2018). Metaboliczna choroba kości gadów-pułapki diagnostyczne i lecznicze. <i>Magazyn Weterynaryjny</i>, 27(02). - Konkol, D., & Cholewinska, P. (2018). Błędy żywieniowe i wynikające z nich choroby metaboliczne gadów. <i>Życie Weterynaryjne</i>, 93(08). - Konkol, D. (2019). Choroby gadów wynikające z nieprawidłowych warunków utrzymania. <i>Życie Weterynaryjne</i>, 94(07). - Pejsak, Z., & Truszczyński, . (2017). Bioasekuracja-podstawowy sposób ochrony zwierząt przed chorobami zakaźnymi. <i>Życie Weterynaryjne</i>, 92(06). - Gabrich K., Zwart P., Praktyka Kliniczna, zwierzęta egzotyczne, Galaktyka - Jepson L., Zwierzęta egzotyczne, praktyczny przewodnik kliniczny, Edra Literatura uzupełniająca: - Maluta, A. (2013). Wykorzystanie metod serologicznych i molekularnych w diagnostyce wybranych chorób egzotycznych zwierząt towarzyszących. <i>Magazyn Weterynaryjny</i>, 22(08). - Divers, S. J., & Stahl, S. J. (Eds.). (2018). <i>Mader's Reptile and Amphibian Medicine and Surgery-E-Book: Mader's Reptile and Amphibian Medicine and Surgery-E-Book</i>. Elsevier Health Sciences.	